

בגלל דרישת הדתיים; את כביש רמות עומדים לגדר בקיר שיעלה עשרות מיליוני גנים מקופת המדינה; אם הממשלה לא תיפול בימים הקרובים, יצליחו כנראה הדתיים להעביר בכנסת גם את התקון לחוק ההפלות; עשרות כבישים בירושלים סגורים בשבתות; אין תחבורה ציבורית בשיבת בבית ישראל, למרות שהחלק הדתי של העיר זעיר ביותר (בחיפה, למשל, יש תחבורה בשבת).

בקרוב — ושוב, אם הממשלה לא תתפרק — יעלו בנתיבי הרכבת את עניין "מיהו יהודי", ניתוחי מתים, ואולי גם הצעת חוק לאיסור עישון סיגריות בשבת בפומבי. בקיצור: הדתיים השתלטו על המדינה והציבור החילוני הופך יותר ויותר לאימפוטנט נצחי. אבוי לנו! כולנו עוד נכה על חטא.

הגיע הזמן להתעורר — ומיד! שמואל אהרונ, תל-אביב

(המשך מעמוד 6)
במקום שיש בו צדק, יש שלום, כמובן. אין שלום לישראל.

האם ידוע כי אין שלום בלי צל? כל דבר הקיים באמת מטיל צל. אם כן, מדוע מתקבל הרושם שהרבה אנשים בישראל רוצים בשלום בלי צל?

בלה ואני בסדר. מציינים, חורטים ב"משך הימים, וגם שמחים בכך. בקרוב נבוא שוב לישראל. לא יודעים בדיוק מתי. יחד עם ציורינו האחרונים.

עולמית-האמנות הנוכחית בישראל (אני מתכוון לציור, לפיסול) זה משהו קאקו-פוניו עצומה, טראגיקומדיה. יש הרבה מה לדבר ולכתוב על כך. אני יכול לכ"תוב על כך מחוץ לישראל, כי זה היה גורם לי מבוכה רבה מדי. ברכה לכולכם לחגים.

סיומה ברעם, סאן-פרנאנדו, האיים הבאליאריים, ספרד

● הצייר הישראלי הגולה סיומה ברעם, ואשתו הציירת בלה בריזל, שלחו מיכתב זה באיחור, וציפרו שתי תמונות כשי לראשונה (ראה גלופות).

בשבחי התרבות היהודית

תשדירי פירסומת ברוח ישראל סבא.

נהניתי מאד לשמוע בקול ישראל, כי שעת צהריים, ליד שולחן האוכל, פירסומת בשבחי הטמפונים עם המוליכים העדינים. אני ממש מלא הערכה למנכ"ל הרדיו, לשר החינוך ולכל הקואליציה של חכמי עמ"י-ישראליה, על התרבות היהודית שהם מפצים מעל גלי האתר.

ישראל ברדיו, חולון

לקרוא בין השיטין

קטעי עיתונות — מאוספו של קורא ירושלמי.

דברים שפורסמו בהצופה, יומון המפ"ד"ל, ב-5 בנובמבר 1979: "עד כה נוצל בית-הממשלה העליון על-ידי קבוצות אנטי-סידתיות קיצוניות, כדי לבטל חלק מהשיגיה של היהדות הדתית. כעת הוא מנרצל על-ידי אויבי ישראל, כדי להוריד ישובים יהודים מהקרקע ולפגוע באינטרסים של מדינת-ישראל."

כה לחי' למלשינים

ברכה לכל המלשינים בישראל, שהציפו את המלשינון ותפסו את הקו בזה אחר זה.

אני לתומי חשבתי, שחיים בקירבנו רק כמה עשרות מלשינים. אולי, והנה, קראתי בעיתונים, שקצב ההלשנות הגיע לכדי שיחה אחת כל שתי דקות. דהיינו: ב-8 שעות עבודה התקשרו כ-240 מלשינים והקולים היו ממש עמוסים לעיפה!

ברצוני לברך את כל המלשינים במדינתנו: הלוואי שלשונכם תיתקע בפיכם, ולא תוכלו עוד לעולם להלשין על חברים. אבי ביטון, תל-אביב

חדשות ממדינת החוק

הממשלה הפרה את החלטת בג"ץ בעניין אילון-מורה.

כל הכבוד לראש-הממשלה שלנו — עזר ורדיין לפי השכלתו, פורמאליסט לפי אור

"יש לבטל את השיפוט החילוני ולהעביר את סמכויותיו לשיפוט תורני. הבה נזדרז לעשות את זה לפני שאש"ף ישיג פסק-דין, שעצם קיומה של מדינת-ישראל אל הוא בלתי-חוקי."

ד. ברי-חיים, ירושלים

מעות לעולם צודקת

שורו, הביטו וראו:

סיבך אותנו בדילמה קשה, מכל מקום היה זה עור ויצמן עיני, ש"התקשה להפעיל את הקסם המפריד סבא. הוא היה עסוק במשגילי הת"חמקות לא מוצלחים, והתקבלה הי"רשם כאילו באמת איבד מגיע ו"קרא צתון בסחרור גבהים מסוכן. ללא תחבום רב ניסה וייצמן לע"

הקטע הזה הופיע בהארץ, ב-19 בנובמבר 1979.

מיכאל גבע, באר-שבע

פיה, שומרי-חוק לפי הכרתו ודימוקראט לפי מצעו. אף על פי כן ולמרות הכל מורעד הפינני חלף וגוש אמונים ממשיך לשיבת על אדמתם השדודה של פלאחי רור גייב.

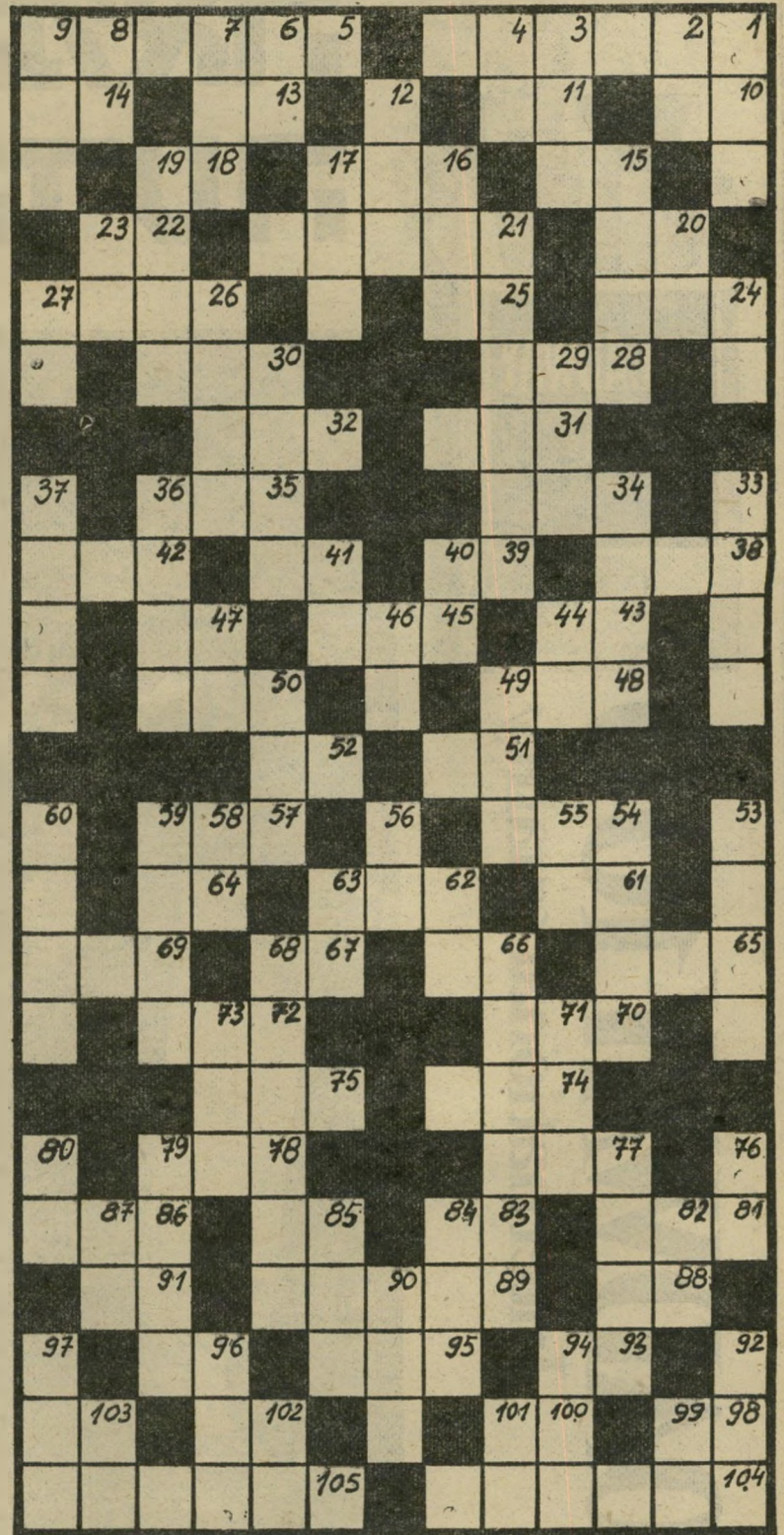
באמת, כל הכבוד לבגין. אריה סרדי, חיפה

אימפוטנטים לוצח

הדתיים במיתקפה, והחילוניים במינגנה.

ממש לא יאמן, אבל עובדה וועקת: המחנה הדתי במדינה הזאת מיישם, הלכה למעשה, את שאיפתו להפוך את ישראל למדינה בנוסח חומייני, והפלא ופלא: הי ציבור החילוני אדיש ושותק כדג במים. הכפיה הדתית גוברת והולכת וכל הגורפים "לשעבר", כמו הלוגה למניעת כפיה דתית, השומרי-העציר ואפילו — אנא, אל תצנזרו — העולם הזה, שבעבר יצאו להפיגנות נגד הכפיה הדתית, ירדו למחתרת השתיקה.

הדתיים הצליחו להנהיג שינוי בין בת דתית לבת לא-דתית. בעניין שירות הבגנות בצה"ל, בירושלים ביטלו הקמת איצטדיון

מאונך:

(1) משמעות; (2) מזמר; (3) עיר קדושה למוסלמים; (4) דגל; (6) קידומת הולנדית; (7) זוחל; (8) מונח בתורת החשמל; (9) ראש-לישכה (ר"ת); (12) מקום חשוף ביער; (15) חשק; (16) כלי-קירוב גדול לנזילים; (17) זכר בצאן; (19) קיבוץ בגליל העליון; (20) מסולם הצלילים; (21) עיר ליד ירושלים; (23) פקודה מפורשת; (24) בת-קול; (2) כלי-עבודה; (27) חי לילי; (29) נקב; (30) רע; (33) גן לפעוטים; (34) קיבוץ בגליל; (36) מן המזלות; (37) מעיין; (40) כלי-עניינים; (41) בהמת-עבודה טיבית; (44) מוקיון; (46) מציאות; (47) שרית בתענית; (49) ליד-לך; (50) חימה שפוכה; (53) גרג; (54) ירק-גינה; (55) אילן; (56) מילת-שאלה לזיהוי; (58) מסייר; (59) עשיר גדול; (60) זאטוטה; (62) כמו 23 מאונך; (63) תבלין מיוחד; (66) יישוב בארץ; (68) מן היבשות; (71) לא חדש; (73) כלי-עבודה בבניין; (76) קליפת הערבי; (77) לכאן; (79) ממצבי מזה-האוויר; (80) עליך לגעת; (82) ועוד, בתוספת (הפוך); (84) זכר בבקר; (85) עשירית ה"אלף; (87) עבר; (90) בוך; (92) מן ההורים; (94) נתיב; (96) לבוש; (97) דג; (99) אחורי הגוף; (101) מילת-בקשה; (102) מזון אכזר-תינו במידבר; (103) יבשה בלב ים.

מאונך:

(1) בית-נבחרים; (5) פרס סיפורות צרפתי נודע; (10) עצם כפה; (11) כיסא-כבוד; (13) מן השוואים; (14) רסיס-ליל; (15) מ"סולמ-הצלילים; (16) ידע; (18) חזר; (20) עולו; (21) סבון; (22) מכלי השחמט; (24) עליכם להיות! (25) מצבת-זיכרון; (26) כסף קטן; (28) איש המארינס; (30) אחי הבעל; (31) ריקוד אצילי; (32) מחלקי הדירה; (34) צמחוני; (35) יאמר; (38) חרש-עץ; (39) מושת על כל אורה; (41) מצבת-זיכרון; (42) ספר; (43) נהר באפריקה; (45) חומת-מגן; (47) ארמיה; (48) שלוש המכות הראשונות (ר"ת); (50) מחסום לפי החיה; (51) אדמה המצויה בנגב; (52) מן השור; (54) איס; (59) בייגעלע; (57) כפתור-החשמל; (1) אצן; (62) תלאבה; (64) מספיק! (65) מעונות השנה; (66) בתוכו; (67) מיל-שליה; (69) זאטוט; (70) מעון; (72) הדרי; (74) צבע אדום-עז; (75) מגילוגלי הארבה; (77) הנזכר-לעיל (ר"ת); (78) ירביץ; (81) ספינת המידבר; (82) זו ממקומו; (85) ליי-קבון; (8) חמדנות; (88) גוף; (89) הנחיה; (91) מן הגפיים; (93) בגד-שרד; (95) חלש; (96) מילת-שליה; (98) פרוטה; (100) גדול בתורה; (102) קוסם; (103) מילת-ברירה; (104) תלמיד-ישיבה; (105) אציל סיני.